

In memoriam Pál Ádám János

1949. november 18-án született Dicsőszentmártonban. Szülei Pál János és Elvira, húga Ágota. Dicsőszentmártonban érettségizett, majd Kolozsváron szerzett lelkészi oklevelet. Tanulmányai elvégzése után Iszlóba nyert kihelyezést, egy év és hét hónap után a haranglábi gyülekezet lelkésze lett. Beiktatása 1974-ben volt. Haranglábon a gyülekezetet összefogta, új lelkészi lakást építtetett. 1987. január 1-től a vadadi egyházközségben szolgált. 2015. december 1-jén vonult nyugdíjba. Nyugdíjas éveit Dicsőszentmártonban és Szőkefalván töltötte. Életkedvét és erejét betegsége felmorzsolta. Soha nem panaszkodott, életét megélte, egyházát tisztelte és szolgálta. 2024. augusztus 7-én szíve utolsót dobbant, lelke Isten kebelén megpihent.

2021. május 11-én mondott vallomásából idézek: „Beteg vagyok, s az utolsó napokra, időre gondolok. Kertes házban születtem, a szőlőskertet szerettem, mindig ide vágytam. Ha meghalok, nincs, amit bánjak, örömet nem ismertem, bánatot sem, gyermekem nincs. Senkinek nem ártottam, akin tudtam, segítettem. Azt mondták, hogy nekem van, azaz volt egy gazdag apám, nem éreztem. Szerettem olvasni, vadászni és horgászni. A fizetésem mindig kicsi volt. Minden hétfőn azon gondolkoztam, hogy vasárnap mit prédikáljak, szombaton nem ittam. Évfolyamtársaim voltak: Nyitrai Levente, Pállfy Tamás, Dancs Lajos, Ferencz Gabi, Bíró Gyuszi – a bölöni SMT igazgatója – és Farkas Laci. 2016 áprilisában megműtöttek [...]. A János nevet soha nem használtam, mindenkinek Ádi voltam. Nyomatásban egy beszédem jelent meg, pályázatra írtam, de nem nyertem. Nagyon sok prédikációs cetlim van, de használni már nem tudom, mert csak utalások és vonalak vannak benne. Beszédeimben az anekdotákat használtam, mert szerettem. Tudod, mit? Akik ismertek, azoknak ne mondj semmit, akik nem ismertek, még annyit sem!”

De én mégis azt mondom: Pál Ádám unitárius lelkész a miénk volt, mi mindnyájan az övéi voltunk. Emléke legyen áldott, pihenése csendes.

Szentgyörgyi Sándor